Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: A hercegprimás nyugdijazott öt budapesti plébánost

Forrás: Az Est.

Bp. | 1919. XI. 5. | | |
(Hely) | (Idő) | (Köt. v. füz.) | (Oldal)

Osztályozás

25

Hely

Idő "1919"

Személy

Helyszám

348.325 "1919"

A hercegprimás nyugdijazott öt budapesti plébánost

Harc a fővárosi plébániákért

— *Az Est tudósitójától* —

A főváros katolikus vallásu lakosai között már régebben, a Károlyi-kormány idejében mozgalom indult meg, hogy egyházközségeket szervezzenek. Ennek az akciónak elsősorban az volt a célja, hogy a hivek és a lelkészkedő papság között szorosabb kapcsolatot teremtsenek, másodszor pedig hogy véget vessenek annak a lehetetlen állapotnak, a mely példa nélküli egész Európában, hogy tudniillik a katolikus hivek vallási, egyházi adminisztrációs ügyeiben, a plébánosok választásánál *nem a katolikusoké a döntő szó*, hanem a főváros közgyüléséé, a melynek tagjai pedig tulnyomó részben — *zsidók*. Igy történt azután, hogy a multban az egyes plébániák élére nem mindig azok kerültek, a kik arra érdemesek, hanem azok, a kiknek megvoltak az összeköttetéseik az egyes kerületek vezetőférfiaival.

Bizonyára ezek a körülmények birták rá a hercegprimást arra, hogy április elején *a halvan éven felüli plébánosokat nyugdijazta*. A nyugalomba küldött plébánosok a következők: *Bakács* János c. apát, belvárosi plébános, *Novák* István c. apát, VII. ker. plébános, *Nemes* Antal cimzetes püspök, várbeli plébános, *Ott* Ádám pápai prelátus, ujlaki plébános és *Tihanyi* Károly rókusi plébános.

Sagmüller József c. apát, óbudai plébános szintén betöltötte már hatvanadik esztendejét, a primás azonban nem nyugdijazta, hanem rátermettsége miatt megbizta az esperesi teendők ellátásával, majd később esperessé is kinevezte.

Hock János, a VIII. kerület plébánosa önként távozott el plébániája éléről. A midőn a hercegprimás még a proletárdiktatura alatt egy izben Budapesten járt, Hock megjelent előtte és az *egyházmegyéből való elbocsátását kérte*. Ezt a kivánságát a hercegprimás teljesitette is, elbocsátó levelet adott Hocknak, a ki *Amerikába szándékozott menni*. Julius vége felé azonban a csehek *Pozsonyban letartóztatták* és hamis név használata és idegen valuta kicsempészése miatt eljárást inditottak ellene.

A nyugdijazott öreg plébánosok közül némelyek nem lelkipásztori munkásságuknak köszönhették plébániájukat, hanem összeköttetéseiknek s a katolikus hivek körében mindinkább tért hódit az a felfogás, hogy a plébániákat ne vagyonszerzésre használják fel, hanem azok a katolikus közélet középpontjai legyenek, melyek élére agilis, meggyőződéses papok kellenek.

A nyugdijazottak közül csupán egyetlenegy, *Ott* Ádám teljesitette szó nélkül a primás rendelkezését: érdemes munkásság után, hiveinek szeretetétől övezve nyugdijba vonult. *A többi azonban nem!* S megkezdődött a harc, hogy *visszafoglalják plébániájukat*.

Tihanyi Károly rókusi plébános oly eredménnyel dolgozott, hogy még a proletáruralom alatt visszakapta állását. *Bakács* János füt-fát megmozgatott, hogy visszakerüljön plébániája élére. *Novák* István, a kiről köztudomásu, hogy *nyolc év óta nem prédikált*, a város urainál próbált szerencsét, teljes sikerrel, mert értesülésünk szerint a minap neki is sikerült visszahelyezkednie plébániájába. *Nemes* Antal sietve Esztergomba utazott s a hercegprimásnál sikerült elintéznie, hogy megmaradhasson állásában. Ő iránta egyébként egyházi körökben bizonyos jóakaratu elnézést tanusitanak. Hivei azonban nem akarják elfelejteni, hogy a proletáruralom alatt a fővárosi templomok közül *egyedül a Mátyás-templom tornyán lengeti a vörös zászló*.

A mikor nyilvánosságra jutott, hogy a nyugdijazott plébánosok lassan-lassan visszaszerezték pozicijukat, a hivek körében *meglehetős elkedvetlenedés támadt*, sőt akadt egyházközség, a mely *energikusabb állásfoglalásra készül*.

Remélhető, hogy a jövőben a fővárosi plébániák nem lesznek egy-egy szerencsés ember kincsesbányái, mert az egyházközségek megalakulásával a plébánia minden jövedelmét az egyházközség pénztárába kell beszolgáltatni s az egyházközség adja a plébánosnak és a káplánoknak a fizetést. Ezek után érthető, hogy *a plébánosok legtöbbje nem látja szivesen az egyházközségek megalakulását*, sőt a plébánosok közül többen már értekezletet is tartottak, hogy miként lehetne eddigi pozicijukat megvédeni.